

Díky sportu se na jevišti nezahládám

Mladá fronta DNES, 23. 07. 2005

Autor: EVA KAČÁNOVÁ

Martin Stránský jde v Plzni z role do role, do Prahy jezdí kvůli dabingu. O prázdninách chce ale hlavně číst. Plzeň - V českém znění: Martin Stránský... To slýchávají často televizní diváci po skončení zahraničního filmu nebo dalšího dílu oblíbeného seriálu. Tvář a postavu sportovce si k příjemnému hlasu vybaví návštěvníci plzeňského divadla, kde herec působí už od roku 1993, kdy skončil DAMU, a kde jde skutečně z jedné role do druhé.

Dabing má svoji specifiku a své osvědčené koně - především z Prahy. Přitom vy, ač z oblasti, se držíte na špici. Je těžké v tomhle oboru prorazit?

Nejprve je třeba se naučit řemeslo a pak přesvědčit Pražáky, že po dálnici to dnes trvá do hlavního města možná kratší dobu než přejet z Krče na Barrandov. Zřejmě se mi to podařilo. Praha je dostupná, ale občas je to náročné, přiznávám. Na počátku prázdnin jsem neměl jediný den, kdy bych tam nemusel. Práce je skutečně dost. Někdy je to zábavné, někdy méně. Třeba takový lovec krokodýlů, což je dokument, zhruba tři čtvrti hodiny vypráví a vypráví a vy tedy melete a melete a musíte se snažit všechno pochytat.

Není vás ale jen slyšet, je vás na obrazovce občas i vidět. Vedle menších rolí či snímku Nikdo neměl diabetes - jste se objevil v detektivním seriálu agentura Puzzle. A ten měl poměrně vysokou sledovanost.

Jak se to vezme. Tak dlouho se s ním otálelo, až byl nasazen v ČT1 proti SuperStar na Nově. Ale jestli se na to lidi koukali, mám radost.

Měl jste či máte v divadle roli, kterou jste si oblíbil více než ty ostatní?

Asi by jich bylo víc. Zřejmě proto, že inscenace, které máme nebo jsme měli na repertoáru, za to stály.

Dobrá, vezměme ty role, i když na přeskáčku. Co vám dal třeba Mánek z Gazdiny roby a Padraic v Poručíkovi z Inishmoru?

Mánek mě bavil, i když naučit se nářečí a vlastně i slovosled, na kterém režisér Kaloč trval - a asi věděl proč - bylo chvílemi jako učit se roli v němčině.

Mě jako diváka docela zaujaly i snové představy, které klasiku posunuly trochu jinam.

No vidíte, a mě zrovna tanečky moc neberou, ale asi tam měly své místo.

Poručík z Inishmoru je zas krutá současnost. Terorismus, nedostatek citu. Váš hrdina bojuje a už vlastně neví s kým a rád má jen svého kocoura Prcíka Toma, kvůli kterému se na jevišti odehrává krvavá lázeň.

Tady nebyl problém jazyk, v běžné hovorové řeči sem tam s hrubším slovem se nemusí dbát na slovosled, ale úplně nejtěžší bylo přistoupit na to, že to, co ti lidé říkají za nesmysly, myslí smrtelně vážně. Že celá ta parta má dohromady IQ 70 a jedná tak, jak jedná. Takže bylo někdy děsivé přistoupit na jejich omezený svět, kdy si říkáte, to přece není možné, aby někdo takhle uvažoval. Ale není se co divit. Ti lidé jsou zaslepení a navíc ještě odtrženi od normálního života. Vždyť tou vesnicí, jak říká jeden z protagonistů, projede tak jedno dvě auta denně. Padraic neumí zacházet s citem, protože se tu kladné emoce nepěstují a jsou tu cizí. Proto se tak upíná ke zvířeti.

Někteří diváci ale měli za to, že hra je vulgární.

Svět je stále vulgárnější a jiné už to asi nebude. Proto je odezva tak rozporuplná. Jedni jsou nadšeni a druzí asi nevědí, jak s tématem naložit.

Obdobné byly i Příběhy obyčejného šílenství. I ty vlastně rozdělily diváky na dva tábory.

Jo, to asi ano. Ale dělalo se to moc dobře. Troufnu si tvrdit, že v našem divadle to i lépe věkově sedělo než v místě zrodu - Dejvickém divadle. A když máte takovou roli, jako je Petr, víte, proč vlastně to divadlo děláte. Byla to fakt skvělá práce.

A viděl jste už také filmové zpracování?

Zatím ne, ale už dopředu myslím, že divadlo je lepší i když děj je pozměněný. Ono totiž na divadle přeci jen můžete jít víc do hloubky a postavy prokreslit

A co Bolero? I to je poněkud kontroverzní, neboť manželé a milenci se tu střídají jako ponožky.

Tak tuhle roli mám rád z těch posledních asi nejmiň. Ne že by mě hra pohoršovala, ale nepříjde mi zas až tak docela ze života. Hlavně konec.

Před prázdninami měla premiéru komedie Oscara Wilda Jak je důležité mít Filipa. A to je zas klasika.

Filip je samozřejmě klasika. Ovšem pan režisér Kaloč se nebál to udělat tak, aby to nebyla jen klasická konverzační komedie, a ono to funguje, přestože je to žánrově jiný představení. Podle mě možná lepší. Hraje se to dobře a bylo fajn potkat i nového kolegu Honzu Maléře, který se stal novým členem činohry. Byla s ním příjemná spolupráce.

Slibujete sice, že v Plzni zůstanete, ale co brněnské Mahenovo divadlo a vikomt de Valmont?

No, stalo se, že pan režisér Kaloč mi nabídl úlohu Valmonta v Mahenově divadle, a to je velká herecká příležitost. Markýzou de Marteuil je Zuzana Slavíková a spolupráce s ní je vynikající. Moc dobře se mi v Brně zkušelo, ve výborné partě a inscenace, i když nemá rokokové kudrlinky jako film, je úspěšná. No a navíc, odmítněte to, když i v Brně jste po dálnici za chvíli a ještě se někdy stihnu zastavit u rodičů v Jihlavě, kam jsem se normálně dostal tak třikrát do roka.

Tak práci jsme probrali, jak si budete užívat prázdnin?

(Po téhle otázce následoval široký úsměv.) Tak je tu pořád dabing a taky točím zhruba dva týdny s Robertem Sedláčkem film Něco o životě. Pak budou ještě nějaké dotáčky v zimě. Děj se odehrává v léčebně pro narkomany a já budu představovat terapeuta Zdeňka, který je vyléčený fetišák a zůstal v komunitě. Už jsem byl na stáži v takové léčebně a byla to docela síla. Jasně, že odpočívat také budu.

Jak vás znám, tak s raketou v ruce, na kole nebo s míčem u kopaček? Měla bych možná připomenout, že po gymnáziu jste měl namířeno na fakultu tělesné výchovy.

Bez pohybu fakt být nemůžu, ale zas se to pak zúročí na scéně, protože při šermu nebo troše pohybu se nezadejchávám. Jasně, tenis, squash, hokej, fotbal - to prosně patří k mému životu. Ale takové poležení u moře má taky své kouzlo - ostatně dá se plavat, ne? A při tom ležení pod slunečníkem číst. Hodně číst. A když už mi k tomu nebudou šplouchat vlny, tak si budu číst třeba pod třešní na chatě. Knížka k prázdninám patří, protože jinak na ni nemám čas.